

توسعه تعاونی‌های مصرف کارگری راهکاری مؤثر برای بهبود معاش نیروی کار

برنامه‌ریزی برای کسب سود سرشار شکل می‌گیرند. در واقع در تعاونی‌های مصرف کارگری، خود کارگران اعضای هیئت‌مدیره و مدیر تعاونی‌ها هستند و هدفشان تأمین نیازمندی‌های جامعه هدف با کمترین سود ممکن است. به گفته این استاد بازنشسته دانشگاه مودت، همدلی، مشارکت و همیاری حداکثری محصول استقرار و توسعه تعاونی‌هاست منتها به این شرط که تعاونی‌ها به بستری برای فساد و سوءاستفاده مالی تبدیل نشوند و قوه قضاییه با قدرت به تخلفات آن‌ها رسیدگی کند.

او توضیح داد: «در حال حاضر، برخی از تعاونی‌ها در سوءاستفاده و تخلف مالی، گوی سبقت را از بخش خصوصی ربوده‌اند و اعضای آن‌ها ضرر و زیان بسیار متقبل شده‌اند. این شرایط باید تغییر کند. تعاونی‌ها باید ایجاد شوند اما بایستی با صداقت و درستی و با رعایت اصول همیاری و مشارکت فعالیت کنند.»

جایگاه تعاونی‌ها در قانون کار

قانون کار بر لزوم ایجاد تعاونی‌های مصرف کارگری تأکید کرده است. ماده ۱۳۳ قانون کار می‌گوید: «به‌منظور نظارت و مشارکت در اجرای مفاد مربوط به توزیع و مصرف در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، کارگران واحدهای تولیدی، صنفی، صنعتی، خدماتی و یا کشاورزی که مشمول قانون کار باشند، می‌توانند نسبت به ایجاد شرکت‌های تعاونی مصرف (توزیع) کارگری اقدام نمایند.»

تبصره ماده ۱۳۳ قانون کار، امکان هم‌گرایی تعاونی‌های مصرف کارگری و متشکل شدن آن‌ها را در راستای بهبود عملکرد و فراهم شدن امکان مطالبه‌گری از دولت میسر کرده است. در این تبصره قانونی آمده است: «شرکت‌های تعاونی مصرف (توزیع) کارگران می‌توانند نسبت به تأسیس کانون هماهنگی شرکت‌های تعاونی مصرف کارگران استان اقدام نمایند و کانون‌های هماهنگی تعاونی‌های مصرف (توزیع) کارگران استان‌ها می‌توانند نسبت به تشکیل کانون عالی هماهنگی تعاونی‌های مصرف کارگران «اتحادیه مرکزی تعاونی‌های مصرف (توزیع) کارگران -امکان» اقدام کنند. وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و بازرگانی و همچنین وزارتخانه‌های صنعتی موظف هستند تا همکاری‌های لازم را با اتحادیه امکان به عمل آورند و اساسنامه شرکت‌های تعاونی مذکور توسط وزارت کار و امور اجتماعی به ثبت خواهد رسید.»

اساساً به مؤسسه‌ای اقتصادی و اجتماعی که از طرف کارگران واحدهای تولیدی، صنفی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی، به‌صورت آزادانه و داوطلبانه جهت مشارکت هرچه بیشتر در فعالیت‌های خاص و برای رسیدن به هدف مشترک اعضا به وجود آمده است شرکت تعاونی توزیع (مصرف) کارگری گفته می‌شود. اساسنامه این شرکت‌ها باید از سوی وزارت کار ثبت شده و اداره آن با خود کارگران ذی‌ربط است.

حسین حبیبی عقیده دارد که در سال‌های آغازین بعد از پیروزی انقلاب تا سال‌های پایانی دهه ۷۰، به توصیه قانون کار در جهت ایجاد تعاونی‌های مصرف کارگری عمل شد اما پس از آن، از تعاونی‌ها حمایت لازم به عمل نیامد. نه دولت وقت و نه کارفرمایان، هیچ‌کدام رغبت چندانی به حمایت واقعی از تعاونی‌های مصرف کارگری نداشتند. در نتیجه در واحدها و کارخانجات جدید التأسیس غالباً تعاونی‌های مصرف کارگری راه‌اندازی نشد. در کارخانجات قدیمی نیز تعاونی‌ها کارکرد واقعی، اصیل و قانونی خود را از دست دادند و در مواردی به نهادهای تزئینی و بدون بازدهی بدل شدند.

حمایت از تعاونی‌ها در سطح کارگاه برعهده کارفرماست. ماده ۱۵۳ قانون کار، حمایت عملی و تسهیلاتی از تعاونی‌های مصرف و همکاری با کارگران را برای ایجاد این نهادهای مشارکتی برعهده کارفرمایان گذاشته است. این ماده قانونی می‌گوید: «کارفرمایان مکلف هستند برای ایجاد و اداره امور شرکت‌های تعاونی کارگران کارگاه خود، تسهیلات لازم را از قبیل محل، وسایل کار و امثال این‌ها فراهم نمایند.»

تعاونی‌های مصرف تنها به‌عرضه مواد غذایی ضروری زندگی محدود نیست. بسیاری از کالاهای پرمصرف زندگی از قبیل لوازم خانگی می‌تواند و باید در تعاونی‌های مصرف کارگری واحدهای مختلف عرضه شود. حبیبی افزود: «تعاونی‌ها به‌گونه‌ای طراحی می‌شوند که بتوان به‌صورت اقساط کالاهای بادوام مصرفی را از طریق آن‌ها تهیه کرد. به این ترتیب کارگران امکان خرید کالای مورد نظر خود را به‌صورت قسطی و بدون بهره خواهند داشت. این همان ویژگی مهمی است که این روزها با توجه به نرخ تورم در جامعه به آن نیاز داریم.»

عرضه قسطی کالاهای با قیمت مناسب بدون بهره و سود، یکی از امتیازات اصلی تعاونی‌های مصرف کارگری است. در شرایطی که با حداقل دستمزد کارگران و حتی بالاتر از آن نمی‌توان لوازم و کالاهای مورد نیاز زندگی از جمله یخچال و تلویزیون و فرش را در بازار آزاد تهیه کرد، باید کارگران بتوانند با مراجعه به تعاونی‌های مصرف، اقلام مذکور را بی‌دغدغه و به‌صورت اقساطی آن‌هم با نرخ معقول و مناسب خریداری کنند. ضرورت عرضه کالاهای بادوام و مصرفی در تعاونی‌های مصرف کارگری امروز که قیمت کالاهای به نسبت درآمد‌ها بالاتر از دهه‌های گذشته است بیشتر احساس می‌شود و کاملاً ضرورت دارد که وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و مجموعه مدیران ارشد این وزارتخانه، بخش تعاون را جدی بگیرند و توسعه عملی و واقعی تعاونی‌های مصرف کارگری و همچنین نظارت مستمر و دائم بر آن‌ها را در اولویت‌های کاری خود بگنجانند.

تعاونی‌های مصرف کارگری، راه‌حل قانون کار برای تأمین مایحتاج مورد نیاز کارگران به قیمت مناسب از طریق حذف واسطه‌ها و دلالتان است. در تعاونی‌های مصرف، اقلام ضروری زندگی کارگران با کمترین قیمت ممکن و بدون واسطه یا به‌عبارتی از تولید به مصرف، عرضه می‌شود. در عین حال، تسهیلاتی مانند خرید قسطی، خرید اعتباری و مدت‌دار نیز از کارکردهای تعاونی‌هاست. حذف سود اضافه، شاخصه‌ای است که تنها بخش تعاون دارای آن است.

تأکید قانون‌گذار بر توسعه اقتصاد مشارکتی

ابراهیم رزاقی، استاد بازنشسته اقتصاد دانشگاه تهران در ارتباط با حذف سود مازاد در چرخه توزیع تعاونی‌ها به «آتی‌نو» گفت: «هدف از قانونگذار در اهمیت بخشی به تعاونی‌ها، هم در قانون اساسی و هم در قانون کار، کمرنگ کردن و حذف سودجویی از نظام تولید و عرضه در اقتصاد کشور بوده است.

او اضافه کرد: «اقتصاد اسلامی بر مبنای تعاون و مشارکت شکل می‌گیرد. در قرآن بر نقش تعاونی و شورا تأکید بسیار شده و در نتیجه تعاونی‌ها در اقتصاد مابایستی نقش بسیار پررنگی داشته باشند. فلسفه بخش خصوصی سوداندوزی و ایجاد سود بیشتر است اما تعاونی‌ها بر مبنای مشارکت و همکاری با هدف تأمین نیازمندی‌های اعضا و بدون

فعالان بخش تعاون کشور زنده کرده است. روزهای قبل از اظهارات وزیر کار، در ۲۴ مرداد، رضا وفایی‌یگانه، معاون اقتصادی اتاق تعاون ایران با اشاره به انتخاب میدری به‌عنوان وزیر پیشنهادی تعاون، کار و رفاه اجتماعی دولت چهاردهم بیان کرد: «بررسی برنامه‌های میدری نشان می‌دهد که او ضمن داشتن باور به گفت‌وگو، تعاونی، شناخت دقیقی از ظرفیت‌ها و چالش‌های بخش تعاون دارد و نسبت به توانمندسازی و افزایش ضریب نفوذ تعاونی‌ها در فعالیت‌های اقتصادی کشور برنامه‌های عملیاتی دارد.»

او ادامه داد: «از جمله محورهای مورد تأکید میدری، در اولویت قراردادن اجرای سند توسعه بخش تعاون، استفاده از ظرفیت شورای هماهنگی تعاون با ریاست رئیس‌جمهور به‌منظور بهبود ارتباط بین‌نهادها و ایجاد هماهنگی سازمان‌های موظف بخش تعاون، استفاده حداکثری از ظرفیت اتاق تعاون و اتحادیه‌های تعاونی به‌منظور خروج از تصدی‌گری دولت، واگذاری اعطای مجوزهای تشکیل تعاونی و سایر مجوزهای قابل تفویض به اتحادیه‌های تعاونی و اتاق تعاون است.»

راهی برای حل مشکلات معیشتی کارگران

با همه این‌ها آنچه به گفته حسین حبیبی، فعال کارگری و عضو هیئت‌مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور اهمیت دارد، تقویت تعاونی‌های کارگری است؛ تعاونی‌هایی که به اعتقاد او تنها راه‌حل برای بهبود وضعیت معاش کارگران و تأمین مسکن برای آن‌هاست. حبیبی در گفت‌وگو با «آتی‌نو» توضیح داد: «در سال‌های اخیر بعد از ادغام وزارت تعاون در وزارت کار، بخش تعاونی تا اندازه زیادی در حاشیه قرار گرفت و هیچ‌وقت به‌صورت واقعی توسعه نیافت. امیدواریم وزیر کار جدید حمایت از تعاونی‌ها به‌خصوص تعاونی‌های کارگری را با قدرت در برنامه اجرایی خود قرار دهد و ما شاهد تغییرات معنادار در این حوزه باشیم.»

او با بیان اینکه سودجویی بخش خصوصی موجب استثمار کارگران است، توسعه تعاونی‌های مسکن و تعاونی‌های مصرف کارگری را حرکت در مسیر بهبود معیشت کارگران دانست و اضافه کرد: «دهه ۶۰ شمسی، دوران اوج و رونق تعاونی‌های کارگری بود. کارگران به برکت وجود تعاونی‌های پررونق حتی در دوره جنگ، دچار کمبود یا گرانی مواد اساسی غذایی نشدند. تعاونی‌های مصرف کارگری در واحدها و کارخانجات مختلف، مایحتاج مورد نیاز کارگران را به قیمت مناسب عرضه می‌کردند و کارگران دغدغه سفره و تأمین خوراکی‌ها را نداشتند.»

این فعال کارگری با تأکید بر لزوم تغییر جدی رویکردها، از نیاز بیشتر کارگران به تعاونی‌های مصرف کارگری در دوران اخیر اشاره کرد و گفت: «با توجه به شرایط تورمی فعلی، کارگران نیاز به خرید ارزان و قسطی اقلام و کالاهای مورد نیاز زندگی دارند. این امکان فقط در تعاونی‌های مصرف کارگری وجود دارد و باید بدانیم، وظیفه و کارکرد

نوشین مقدم‌پناه
روزنامه نگار

مودت، همدلی، مشارکت و همیاری حداکثری محصول استقرار و توسعه تعاونی‌هاست. به این شرط که تعاونی‌ها به بستری برای فساد و سوءاستفاده مالی تبدیل نشوند و قوه قضاییه با قدرت به تخلفات آن‌ها رسیدگی کند. در شرایط فعلی، کارگران قرارداد موقت بخش اعظم کارگاه‌های کشور، رغبت و انگیزه‌ای برای ایجاد تعاونی‌های کارگری ندارند. ضمن اینکه کارفرمایان نیز تمایلی ندارند تعاونی‌ها ایجاد شوند. در نتیجه، بخش تعاون در حوزه روابط کار، در حالت رکود و خمودگی به‌سر می‌برد. حال آیا وزیر کار جدید که بر ضرورت توسعه تعاونی‌ها و تخصیص سهم بیشتر به آن‌ها تأکید دارد، معادلات این حوزه را به نفع کارگران و مزدبگیران کشور تغییر خواهد داد؟

به اعتقاد کارشناسان و تحلیلگران، وزیر تعاون جدید در سمت تعاونی‌ها ایستاده است. برخی در فضای مجازی، رویکردهای وزیر کار را این‌گونه تحلیل کردند: «وزیر در سمت درست ایستاده است، از او حمایت کنیم.»

به نظر می‌رسد یکی از راهبردهای اصلی احمد میدری حمایت از تعاونی‌های کارگری باشد. او در سخنرانی‌های اخیر خود بارها بر لزوم توسعه تعاونی‌ها و بهره‌گیری از مزایای این نهادهای مشارکتی برای ارتقای وضع معیشتی کارگران و رفع استثمار تأکید کرده است. به اعتقاد وزیر کار، سهم تعاونی‌ها از اقتصاد باید به ۲۵ درصد برسد.

تأکید بر توسعه تعاونی‌ها و حمایت از آن‌ها

تأکید بر توسعه تعاونی‌ها و تلاش برای افزایش سهم آن‌ها به ۲۵ درصد از کل اقتصاد کشور، حرکت درست در مسیر قانون اساسی و اسناد بالادستی است. در اصل ۴۴ قانون اساسی، اقتصاد ایران با حفظ تقدم به دو بخش دولتی و تعاونی تقسیم شده و بخش خصوصی فقط در نقش مکمل دو بخش دیگر ظاهر شده است؛ پس نباید کل اقتصاد را قبضه کند. مبنای کار قانون‌گذار در تقسیم‌بندی اقتصادی (چه در بخش تولید و چه در بخش توزیع و مصرف) تمرکز بر تعاونی‌ها بوده است. حالا وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی قصد دارد این بخش به فراموشی سپرده شده را با تمام توان احیا کند.

کافی است به اظهارات اخیر وزیر کار ارجاع دهیم تا مشخص شود توسعه تعاونی‌ها تا چه اندازه در برنامه‌های اجرایی مدیریت جدید وزارت کار جای دارد. سیزدهم شهریورماه، احمد میدری در خطبه‌های پیش از نماز جمعه تهران، گفت: «چرا در کشوری که مردم آن پیشگامان توسعه تعاونی در تاریخ بشر بودند، امروز و برخلاف مصوبات به جای اینکه تعاونی‌ها ۲۵ درصد سهم از اقتصاد ایران داشته باشند، کمتر از پنج درصد سهم دارند؟»

او با طرح این پرسش که چرا امروز در کشور در این وضعیت به سر می‌بریم و تعاونی‌ها گسترش پیدا نکردند، تأکید کرد: «تعاونی می‌تواند استثمار را کاهش دهد، حاکمیت سرمایه را به حداقل برساند، روابط عادلانه بین انسان‌ها برقرار کند و پیوندهای اجتماعی بین انسان‌ها به وجود آورد اما نتوانستیم تعاونی‌ها را گسترش دهیم.»

وزیر کار اضافه کرد: «بخشی از اقدامات باید توسط مسئولان و بخشی توسط مردم انجام شود. مداحلات نادرست دولت‌ها موجب شد تعاونی‌ها تضعیف شوند.»

وزیر کار بارها بر اهمیت توسعه تعاونی‌ها و حمایت همه‌جانبه دولت از آن‌ها تأکید کرده است. میدری چندروز بعد از آن در نوزدهم شهریورماه، گفت: «تعاونی ابزار مبارزه با فقر و نابرابری و جلوگیری از حاکمیت سرمایه و عامل همبستگی اجتماعی و فوای ملی است. ما بیش از پیش به تحول بیشنی نیاز داریم تا این نگاه تغییر کند؛ چرا که با ابزار قانونی نمی‌توان به اهداف دست یافت.»

تکیه وزیر کار بر لزوم توسعه تعاونی‌ها، امیدواری را در دل

رئیس کمیسیون فرش، صنایع دستی و گردشگری اتاق تعاون ایران از پیگیری پیشنهاد تشکیل سازمان ملی فرش و صنایع دستی خبر داد و با تأکید بر لزوم استفاده از هوش مصنوعی در صنعت فرش دستباف، گفت: «صنعت فرش نیاز دارد از ساختار سنتی در تولید، بازاریابی و شبکه‌سازی خارج شود و برای حضور در بازارهای مصرف از هوش مصنوعی استفاده کند.»

عبدالله بهرامی در باره آخرین خبرها از پیشنهاد تشکیل

نکته

یک مقام کارگری در خواست کرد

تشکیل شورای عالی کار با

دستور کار افزایش حق مسکن

یک مقام مسئول کارگری تشکیل سریع جلسه شورای عالی کار با دستور کار افزایش حق مسکن کارگران را خواستار شد و گفت: «بهترین مدل کمک به جامعه کارگری در بحث تأمین مسکن، این است که موقتاً عددی در پرداخت دستمزد ماهانه به کارگران کمک شود، سپس دولت طرحی را برای مسکن کارگران به شکل عملی ارائه دهد که خروجی‌اش در سال‌های آینده قابل مشاهده باشد.»

محمدرضا تاجیک درباره اقدامات صورت گرفته در خصوص تأمین مسکن کارگران در چندسال اخیر گفت: «طبق قانون کار، کارفرمایان باید حداقل امکانات مسکن را در نظر بگیرند. مخصوصاً در محیط‌های خارج شهر که بارها این موضوع در دستور کار شورای عالی کار و شرکای اجتماعی قرار گرفته ولی متأسفانه اقدام خاصی انجام نشده است.»

او افزود: «در دولت قبل، قرارگاه مسکن در وزارت کار و شورای عالی کار شکل گرفت اما این موضوع هم به نتیجه نرسید و تا به امروز شاهد اتفاقات خوبی برای مسکن کارگری نبودیم. فقط بحث مسکن مهر بود که در سال‌های قبل یک اتفاقی برای مردم افتاد.»

تاجیک ادامه داد: «غیر از این مسئله، بحث عدد مسکن کارگری است که در پرداخت دستمزد، کارفرمایان باید به کارگران پرداخت کنند. وقتی سبد معیشت محاسبه می‌شود شامل اقلام خوراکی و غیرخوراکی است. بزرگ‌ترین مؤلفه در هزینه زندگی کارگران پرداخت هزینه مسکن و اجاره‌بهاست. عددی که سال ۱۴۰۱ در نظر گرفته شد ۹۰۰ هزار تومان بود اما در پایان سال ۱۴۰۲ که دستمزد ۳۵ درصد افزایش پیدا کرد، در دو مؤلفه دیگر که شامل بن خواربار و حق مسکن بود، شاهد رشد ۳۵ درصدی نبودیم. در بن خواربار افزایشی را شاهد بودیم اما در بحث کمک‌هزینه مسکن توقع داشتیم با توجه به اینکه این عدد با هزینه‌های اجاره‌بها و مسکن هم‌خوانی ندارد، تقویت شود.» این مقام کارگری اضافه کرد: «زمانی حق مسکن ۴۰ هزار تومان بود و به‌قدری کوچک بود که طنز آن در جراید هم مطرح شد که با این عدد کجا و در کدام نقطه شهر می‌توان منزل اجاره کرد. لذا توقع داریم با توجه به نظر مساعد رئیس‌جمهور و وزیر کار نسبت به بحث معیشت کارگران، شورای عالی کار در اسرع وقت با دستور کار افزایش حق مسکن تشکیل جلسه دهد.» او متذکر شد: «زمانی که شاهد تورم ۴۱ درصد به بالا بودیم افزایش دستمزد حدود ۳۰ درصد بود؛ زیرا در تمام مؤلفه‌ها ۳۵ درصد افزایش را نداشتیم. در نتیجه سفره کارگران کوچک‌تر شده و در پرداخت هزینه زندگی ناتوانند.» تاجیک تأکید کرد: «تا به امروز مدل‌های مختلف در دولت‌های مختلف مطرح شده است اما متأسفانه چون عمر دولت‌ها و افرادی که در رأس پیگیری این مسئله بودند کوتاه بود، عملاً این طرح‌ها همه ناتمام مانده است. از طرفی کارفرمایان، دولت را طبق اصل ۳۱ قانون اساسی در پرداخت بخشی از هزینه مسکن مکلف می‌دانند و قانون کار هم دولت و کارفرمایان را در قانون دیده است.» نماینده کارگران در شورای عالی کار با بیان اینکه در سبد معیشت یا هزینه زندگی که در کمیته دستمزد شورای عالی کار بررسی می‌کنیم، عدد حق مسکن دیده شده است، گفت: «اما در خود باید مزی، مسکن را می‌بینیم؛ چون هزینه زندگی به دو بخش اقلام خوراکی و غیرخوراکی تقسیم می‌شود. در بخش غیرخوراکی، هزینه مسکن را می‌بینیم اما عدم افزایش مناسب دستمزد در کشور این اتفاق را رقم می‌زند.» او با تأکید بر اینکه نمی‌توانیم ظرف یک یا دو سال این خواسته را برآورده کنیم، افزود: «طبعاً این کار نیاز به زیرساخت‌های خاص دارد و اعتبار زیادی می‌خواهد اما با مشارکت شرکای اجتماعی می‌توان این هدف را محقق کرد.»

این مقام کارگری در پایان یادآور شد: «بهترین پیشنهاد این است که همان‌طور که در محاسبه هزینه زندگی عدد مسکن را در نظر می‌گیریم، این عدد به‌صورت منطقی به خانوار کارگری پرداخت شود. یعنی وقتی که هزینه زندگی کارگر در سال جاری حدود ۲۰ میلیون تومان است، دستمزد ۹ میلیون تومان محلی از اعراب ندارد. قانون‌گذار در تبصره ۱۲، ماده ۴۱ کارفرما را مکلف کرده دستمزد را مطابق هزینه زندگی معین کند اما نه تنها این اجرا نمی‌شود بلکه تبصره ۱۱ این ماده که به تورم اشاره دارد هم مورد توجه قرار نمی‌گیرد.»

رئیس کمیسیون فرش اتاق تعاون عنوان کرد

لزوم ورود هوش مصنوعی به صنعت فرش دستباف

مسئول با اشاره به حضور ملموس هوش مصنوعی در همه صنایع، گفت: «صنعت فرش نیاز دارد از ساختار سنتی در تولید و بازاریابی و شبکه‌سازی خارج شود و برای حضور در بازارهای مصرف از هوش مصنوعی استفاده کند. هم‌اکنون بیش از هزار تعاونی فرش در کشور داریم و باید این آموزش به‌صورت تخصصی در یک دوره حداقل سه‌ماهه با کمک مرکز آموزش اتاق تعاون ایران به تعاونی‌های فرش ارائه شود.» به گفته او مقرر شده آموزش‌های تخصصی در زمینه بازاریابی و بازاریابی و استفاده از هوش مصنوعی به مدیران تعاونی‌های فرش ارائه شود.

«با ایجاد سازمان ملی فرش و صنایع دستی انتظار می‌رود فرش دستباف به جایگاه نخست خود به‌ویژه در حوزه صادرات برگردد.» بهرامی، درباره بهره‌مندی قالیبافان از دوره‌های آموزشی در سال ۱۴۰۳ توضیح داد: «در سه‌روند کلی درصدد هستیم تا این دوره‌های آموزشی را ارائه کنیم. از طریق کمیسیون فرش اتاق تعاون ایران، سه کارگروه تخصصی در حوزه فرش و صنایع دستی تشکیل دادیم. در حال حاضر چند مشکل در بحث توانمندسازی داریم و صرف‌نظر از بحث تولید و بافایی، به دنبال بازاریابی و بازاریابی و استفاده از هوش مصنوعی در صنعت فرش دستباف هستیم.» این مقام